

Anděl

Petra Janů

G   **Emi**   **G**   **D**
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
G   **Emi**   **G**   **D**
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
G   **Emi**   **G**   **D**
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
G   **Emi**   **G**   **D**
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G   **Emi**   **G**   **D**
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
G   **Emi**   **G**   **D**
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
G   **Emi**   **D**   **G**
co mě čeká   a nemine,
G   **Emi**   **D**   **G**
co mě čeká   a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R: